



ZVON

FEBRUARY - ÚNOR

2023

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info



lebkka suatého Václava

Včera

jsme si připomněli neblahé výročí, kdy před padesáti lety byl uveden v platnost ústavní zákon, který zaručuje ženě právo zabít vlastní plod. Před nedávnem jsme se dočkali zrušení tohoto zákona; a určení, jaké právo má žena na budoucnost svého dítěte, přešlo na jednotlivé státy. Tady u nás v New Yorku máme jeden z nejvíce benevolentnější zákon, co se týká potratu. Něco se sice posunulo k lepšímu, ale zbývá daleko ještě větší kus cesty k ochraně nenarozeného života.

Jednu věc si ale musíme uvědomit a také ujasnit. Ne všichni katolíci a také ne všichni věřící z ostatních křesťanských církví vidí v potratech, použiji teď termín „velké zlo“. Tady je třeba rozprava, diskuse, edukace – tedy vzdělávání, ujasnění si, kdy začíná lidský život. To není otázka náboženská, ale otázka etická, otázka, kdy je člověk lidskou bytostí s právem žít.

Jedna žena jela svým autem na potrat do blízké potratové kliniky. Na cestě měla nehodu a byla sražena jiným autem. Cestou do nemocnice zemřela ona a i to nenarozené dítě. Podle zákona v New Yorku se bude dotýčný, který autonehodu zavinil, zodpovídat za zabití ženy i toho nenarozeného dítěte.

Římskokatolická církev má jednoznačné poslání od Boha, předané prostřednictvím Ježíše Krista. Chránit život, který nám byl dán jako dar. Milí čtenáři, ať už se nacházíme ve vážných nebo méně vážných situacích života, pamatujme – můj život, život mého přítele i nepřítel je BOŽÍ DAR.

VE FOREST HILLS 23. LEDNA 2023
VÁŠ FR. ANTONÍN

příjemnou četbu



*Human foetus in the womb.
Computer artwork of a 9-week-old
(gestational age) human foetus in the womb.*

papežové

papežové

papes

Pápeži - úvod

papežové

papežové

papes

Na začiatku novej série o pápežoch, kde si predstavíme rímskych biskupov a nástupcov svätého Petra, si najprv musíme povedať pár všeobecných faktov o úrade rímskeho biskupa ako aj pár štatistík. Pápeža poznáme všetci ako hlavu Katolíckej cirkvi a jeho úrad má také dve základné roviny – duchovnú a svetskú. Dnes možno do popredia viac vystupuje tá duchovná, keďže pápeži už nedisponujú relevantným územím nad ktorým by vládli a ich svetská moc je skôr v rovine morálnej a náboženskej autority, než nejakého významného politického vplyvu.

Pápež František je 266. rímskym biskupom a 263. pápežom. Nie, že by v tom bol rozdiel, ale Benedikt IX. bol pápežom až tri krát. Z tohto počtu 263 je 81 pápežov uctievaných ako svätých a 10 ako blahoslavených. Len na okraj a v krátkosti - ak niekoho Cirkev vyhlási za blahoslaveného, znamená to, že je s istotou v nebi, jeho úcta je však dovolená na regionálnej úrovni (diecéza, rehoľa a pod.), pri svätých je to už pre celú Cirkev. Čiže 91 pápežov žilo svätým životom, o tých ostatných samozrejme netvrdíme, že sú v pekle, to vie len Boh (a jeho milosrdenstvo je veľké), ale predstavíme si aj pápežov, ktorí žili nehodným a otvorene hriешným životom. Pri tomto sa trochu pristavíme, lebo je potrebné si pár vecí ujasniť, keďže mnohí poukazujú na nehodnosť pápežov aj so zlým úmyslom.

V prvom rade treba mať na pamäti, že každý z nás je hriешný a kde sme my ľudia, tam sa nejakým spôsobom prejaví aj naša padlá ľudská prirodzenosť a náklonnosť k hriechu. Tým nezľahčujem zločiny ani hriechy. Asi by sme všetci chceli mať skvelých ľudí či už okolo seba – najbližšia rodina, kolegovia, širšia spoločnosť, politici atď. a o to viac to potom očakávame od predstaviteľov cirkvi – kňazov, rehoľných sestier a bratov, biskupov a pápežov. A určite právom. Ale od ľudí treba mať realistické očakávania. Netreba si ľudí glorifikovať – lebo budeme zbytočne sklamaní, ani zbytočne všetko a všetkých zatracovať, kvôli niekoľkým zločincem, lebo to jednoducho nezodpovedá realite. Vo svete a aj v Cirkvi je množstvo dobrých a obetavých ľudí. Pri úrade pápeža možno pokojne konštatovať, že naozaj sám Pán je s Cirkvou, chráni a vedie si ju, s hodným aj nehodným pastierom. Neprepadnime teda akémusi zatracovaniu celej inštitúcie, tak ako povedzme protestanti, ktorí istý čas označovali pápežov ako antikristov (diablov), kvôli morálnej skazenosti niekoľkých (hoci v prípade protestantov to malo isto aj ideologický či vieroučný rozmer, keďže autoritu pápeža odmietli). Ani ten najnehodnejší pápež nezmenil morálne učenie Cirkvi, povedzme aby

nejakým spôsobom „legalizoval“ svoje osobné prehrešky. Sám Boh je nepochybne ten, ktorý je naozaj so svojou Cirkvou. Nezabudnime tiež, že ak sa na veci pozrieme s nadhľadom, v celej histórii Cirkvi tých naozaj škandalózných pápežov bolo okolo 10, čo nie je zas až také dramatické číslo z 263. Mnohí pápeži, hoci možno nevynikali svätým životom, boli zruční vládcovia, manažéri, politici a plnili si svoje povinnosti aspoň na úrovni a so ct'ou.

Ďalším dôležitým faktorom na ktorý by sme mali pamätať bola politika a záujmy rôznych mocných tohto sveta pri obsadzovaní pápežského stolca. Takisto demokratická forma voľby pápeža rímskym duchovenstvom a veriacimi (čo bola aj tradičná forma voľby biskupov od čias rannej cirkvi) spôsobila nakoniec s rastúcou mocou a vplyvom pápežov obrovskú krízu a vlnu škandalózných pápežov 10. storočí. Táto ľudová demokracia pri voľbe pápeža sa totiž ukázala ako ľahko manipulovateľná miestnymi panovníckymi rodmi v Ríme a okolí. Situácia zašla až tak ďaleko, že bolo nevyhnutné celú voľbu pápežov upraviť a preto od 11. storočia pápežov volia len kardináli cez konkláve.

Predstavme si ešte pár základných symbolov pápežov. Erb pápeža má spravidla na pozadí kľúče, čo symbolizuje moc kľúčov, ktorú dostal apoštol Peter od Pána (Mt 16, 19: „Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva: čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.“). Ďalším je pápežská tiara, hoci od čias Pavla VI. ju už pápeži nenosia, je to trojitá koruna symbolizujúca trojitú moc pápežov ako otca kráľov, vládcu sveta a Kristovho vikára (zástupcu); hoci interpretácie čo presne tie tri koruny znamenajú sa rôznia – podľa niektorých sú to tri časti Cirkvi: cirkev bojujúca (alebo aj putujúca) – my teraz žijúci; cirkev oslávená – svätí v nebi; a cirkev trpiaca – duše v očistci. Samotné slovo pápež pochádza z gréckeho „papa“, čo znamená otec. Pápeži si hovoria aj „Servus servorum Dei“, čiže sluha sluhov Božích.

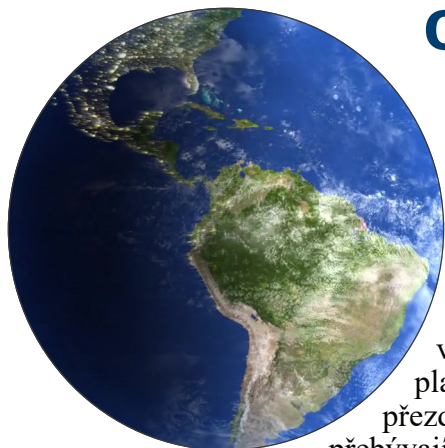


Nabudúce si predstavíme sv. Petra apoštola, kde si ozrejmime aj poslanie, ktoré mu odovzdal Pán tak ako ho máme zachytené v evanjeliách a v tradícii.

Totíž ako vieme, úrad pápeža bol a je dodnes spochybňovaný či už pravoslávny kresťanmi (ale až od roku 1054) alebo neskôr protestantami (od 16. storočia). Ono totiž nestačí zobrať do ruky evanjelium a začať si ho vykladať ako keby práve spadlo z neba, je dôležité brať do úvahy aj to, ako mu rozumeli a cháпали ho apoštolí a potom

Cirkev, ktorej ho odovzdali. Apoštolí totiž ohlasovali evanjelium z počutia od samotného Pána, žili s ním, vedeli ako myslí to, čo hovorí, poznali širší kontext v akom to povedal atď. Až na sklonku ich životov vznikli evanjeliá v písomnej forme. To sa potom týka aj chápania Petrovho „primátu“ a jeho autority ako hlavy apoštolského zboru. MV

otázky a odpovědi



Jednoho krásného jasného dne jsem poslouchal krásnou hudbu z planety jménem Země. Je to planeta poměrně malá ve srovnání s ostatními planetami, které obíhají hvězdu Slunce v galaxii Mléčné dráhy. Z dálky ta planeta vypadá modře a tak jí někteří přezdívají modrá planeta. Na této planetě přebývají lidé, kteří mají schopnost poznávat svého Stvořitele. Mimo nich je také na této planetě spousta jiných tvorů – zvířata (bez schopnosti poznání), ale také věci, které jenom rostou a vytvářejí krásnou kulisu pozemské přírody.

Protože jsem byl zvědavý, jaká že je to společnost na této planetě, zadal jsem úkol svému počítači, aby mě více seznámil s pravidly, zákony a zvyky společnosti, která žije na planetě Země.

Po ústním zadání: „MISTŘE, vyhledej důležité instituce a formy soužití na planetě Zemi“, mně MISTR zobrazil na obrazovce obrovské množství organizací, informací a forem soužití na této planetě.

Vedle těchto informačních údajů jsem také našel pomůcky, jak nejlépe najít „spolehlivé“ informace všeho druhu. Mezi nejrozsáhlejšími kanály vedoucí k poznání byl jeden velice rychlý a obsáhlý rozpoznávač, jmenoval se Google. Fungovalo to tak, že zadáte nějaké heslo a na obrazovce se objeví obrovské množství informací k té, či oné osobě, organizaci, věci nebo události.

Zdálo se mi to velmi zajímavé a dobrodružné, seznámit se s touto malou planetou a životem tam. Vybral jsem proto Google a požádal jsem ho najít všechny organizace, které se zabývají poznáním Stvořitele – Boha. Mezi opět velkým množstvím odkazů jsem klikl na link Římskokatolická církev. Opět mnoho odkazů, ale já jsem se soustředil na ty malé, ne oficiální.

Předkládám několik základních poznatků, které jsem nastudoval prostřednictvím Google.

Velmi stará církevní organizace, vznik – před dvěma tisíci lety. Církev, která manipuluje lidi. Největší starostí této organizace je, jak získat peníze a moc. V minulosti proslula velikou krutostí vůči svým oponentům. Vyvolává války a nenávisť. Skoro všichni kněží jsou pedofilní. Absolutně se staví proti vědeckým poznatkům.

Brrrrr...., tak to teda ne. To musí být strašná organizace a vůbec nechápu, že má více než miliardu členů. Asi jsou to samí nevzdělaní lidé.

Pak mě ještě zajímala jedna věc. Na zemi existuje jedna velmi stará instituce, říkájí tomu manželství. Je to soužití mezi mužem a ženou a z tohoto soužití se rodí děti, které pak vyrůstají v prostředí, které oni nazývají rodina. Opět Google a klikl jsem odkaz manželství. Také teď jsem se soustředil na malé, ne moc oficiální odkazy.

Předkládám několik základních poznatků, které jsem nastudoval prostřednictvím Google.

V manželství většina mužů terorizuje manželku. Manželské páry se velmi často po krátké době uzavření rozcházejí. Děti jsou tyranizované, často je rodiče zneužívají po všech stránkách. Nejlepší je nemít děti a „užít si.“ Ve dvacátém prvním století je tato instituce už překonaná a my lidé hledáme jinou formu soužití.

Brrrrr..... tak to teda ne. To musí být strašná instituce a vůbec nechápu, že ještě dnes lidé na této planetě vstupují do manželství.

Trochu jsem se nadechl a už se mně ani nechtělo více pátrat po tajemství obyvatel modré planety. Pak jsem si ale řekl. Co kdybych ty informace ověřil a jinou cestou zjistil, jak se věci „opravdu“ mají.

Mám totiž k dispozici jeden přístroj, je to vyhledávač na bázi UWW. Abych to vysvětlil, na rozdíl od WWW, což jak víte je „world wide web“, je UWW daleko univerzálnější. UWW – „universe wide web“ je síť, která zahrnuje celý vesmír a je poslední novinkou na mé planetě. Na planetě Zemi to ještě nemají, snad v příštím století. Nebudu vám vysvětlovat, jak to funguje, stejně byste to nepochopili, ale jenom všeobecně. Data se shromažďují ze svědomí a podvědomí každé bytosti, která se chce zúčastnit. Informace z tohoto kanálu jsou velmi věrohodné. Tudíž, zde jsou výsledky.

UWW.catholic.earth.mission –

Velmi stará církevní organizace, vznik – před dvěma tisíci lety. Římskokatolická církev především formuje svědomí lidí, aby našli smysl svého života a svobodně se rozhodovali. Má velmi sofistikovanou strukturu, která se jeví někdy zastaralá, ale stále dobře funguje. Zachovává odkaz zakladatele Ježíše Krista, Božího Syna, který ji dal plnou moc a úkol pokračovat v šíření Dobré zprávy, že nás Bůh všechny povolal plnému životu, který bude pokračovat a vlastně se naplní po naší smrti. Duch Svatý působí v Církvi, aby vše směřovalo v pořádku k zdárnému konci. Hlavní pomůcky na šíření Dobré zprávy – Evangelia, jsou: Písmo svaté, Svátosti a Tradice církve. I když jsou členové církve stejně dobře náchylní konat zlo, jako lidé, kteří do této organizace nepatří, přesto je v ní mnoho, kteří na základě své víry obětují třeba i život, aby zlepšili jejich planetu Zemi.

Heuréka! – tak jsem zase o něco chytřejší, vidíte sami, že tyto odpovědi se zcela rozcházejí. Teď je na nás, jak si to přebereme sami.

Přibližně to samé, rozporuplné s prvním poznáním, jsem zaznamenal na druhé zmíněné instituci – manželství.

Manželství je nejenom spojení muže a ženy do konce života, ale také jakýsi předobraz dokonalého setkání s Bohem. Vydává se tam jedna osoba druhé ve snaze vytvořit krásné prostředí pro své potomky. Milují se jak fyzicky, tak psychicky, emotivně, duševně. I když se poslední dobou stává, že se lidé více rozcházejí pod vlivem nových společenských jevů, stále je možné vidět velké množství manželských párů, které se snaží za cenu obětí udržet dobrý vztah. Velmi jim v tom pomáhá víra v Boha Stvořitele.

Na závěr bych chtěl poděkovat Fr. Antonínu Kocurkovi, že mně umožnil zveřejnit toto zamyšlení ve vašem časopise Zvon. Pokud máte nějaké dotazy, bohužel se nemůžeme zatím spojit, protože má adresa je cat@uww.universe a ta funguje zatím jen mimo vaši planetu. Když tak se zeptejte přímo Fr. Antonína, snad vám bude moci odpovědět. CAT

HOMILIE ARCIBISKUPA JANA GRAUBNERA Z BOHOSLUŽBY ZA VLAST

22. ledna 2023

Vzácní hosté, milé sestry a bratři,

evangelium nás dnes zavedlo do Galileje, kterou si Ježíš zvolil za místo svého působení. To nebylo místo privilegované, spíše pohrdané. Samo evangelium dodává s narážkou na proroka Izaiáše vysvětlivku, že jde o Galileu pohanů, že tamní lid žije v temnotě. Je to krajina stínů a smrti. Ano, byl to prostě okraj společnosti. Daleko od Jeruzaléma, centra náboženského, kulturního i politického života. Pohraničí, kde se židé mísili skrze sňatky, myšlení i kulturu s pohanskými přistěhovalci. Ježíš, jemuž se po narození přišli do Betléma poklonit i pohanští učenci ze vzdálených krajin, jak jsme si připomínali na Tři krále, začíná své působení tady na okraji společnosti. Tady si taky vybírá první učedníky. A připomeňme, že jeho poslední příkaz učedníkům před odchodem do nebe, bude znít: Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všem národům. On, který je světlo světa, začíná tam, kde je nejhorší tma. A začíná výzvou obraťte se, jak někteří vhodně překládají: začněte myslet jinak.

Jak aktuální! My jsme sice tady v hlavním městě, v katedrále na Hradčanech, v centru politického i církevního života, máme před sebou vystavené slavné symboly naší státnosti. Nacházíme se uprostřed voleb hlavy státu a máme hlavy plné starostí a strachu i snů a velikých plánů. A

do této situace přichází i k nám Ježíš se svou výzvou: Začněte myslet jinak!

Právě teď je vhodný čas. Boží království je blízko, říká Ježíš a později vysvětlí, že jde o království pravdy, spravedlnosti, lásky a pokoje. A přidá důležitou radu: nikam za ním neběhejte a nedejte se zmást, když vám budou říkat, že je tam či onde. Boží království je ve vás, když v sobě necháte vládnout pravdu, spravedlnost a lásku, když budete vytvářet pokoj a ne napětí, když budete vyzařovat lásku a ne zlobu. Dokonce řekne, že Boží království je mezi námi, když dovedeme tyto hodnoty vnášet do našich vzájemných vztahů. Ba ujišťuje, že už tady na zemi můžeme zakusit i přítomnost jeho samotného, když dokážeme vyjít ze sebe, otevřít se, a být v jeho jménu, v jeho lásce. Jako by říkal: nespolehejte na žádné izmy, ani na lidskou chytrost a taktizování či sílu a peníze mocných.

I když se vám může zdát, že jste v dnešní společnosti jako ti Galilejští kdesi na okraji, ve tmě a ve stínu smrti, že ve světě roste nejistota, zmatek, strach a beznaděje, Boží království je blízko. I přes hrozné zprávy z války, která zuří, zabíjí a ničí v nedaleké zemi. Boží království je blízko, i přes ztrátu blahobytu, a dokonce konkrétní zkušenosti s chudobou. Jen otevřete oči, a taky srdce. Nepocházejte strachu! Nebojte se, když jsem s vámi, řekl učedníkům mnohokrát a říká to i nám. Jen my buďme s ním.

Ježíš nedělal složité výběrové řízení ani žádné volby. Těm, kdo byli okolo, řekl prostě: Pojd'te za mnou! Ne všichni poslechli, ale skrze ty, kteří měli odvalu všeho nechat, opustit své jistoty a představy, začal měnit společnost k lepšímu, budovat Boží království na zemi. Oni se měli čeho zřeknout. Synové Zebedeovi opustili firmu svého otce a šli za ním do nejistoty. Kdyby ten krok neudělali, možná by ještě dnes existoval v Kafarnau velkoobchod Zebedeus a spol., ale pak by nemuselo dojít Boží království až k nám, nebo by v církvi i v naší kultuře mohlo všelicos dobrého chybět. Tak volá Ježíš každého z nás a každý z nás má svobodu, ale i zodpovědnost za následování Božího hlasu.

Velmi konkrétní radu jsme dostali od sv. Pavla v druhém čtení: Buďte všichni zajedno a ať nejsou mezi vámi roztržky. Jak aktuální! Všichni chceme ráj na zemi, ale každý podle svého a někdy to dokonce vypadá, jako bychom byli schopni ty, kteří vidí věci jinak, zadupat do země. Sv. Pavel vyzývá: dejte si pozor, abyste nepohltili jeden druhého.

V přítomnosti korunovačních klenotů, které nechal vyrobit největší Čech, císař a král Karel IV. a věnoval je svatému Václavu, věčnému knížeti české země, jehož lebku tu máme vystavenou, si uvědomujeme naši spoluodpovědnost za národ i základy, na nichž je budována jeho kultura i budoucnost. Mnozí chceme reformovat společnost, stát i církev. Máme mnoho lidských nápadů, ale tito velikáni nám svým svědectvím připomínají: Myslete jinak. Neptejte se jen svých zkušeností a těch, kteří



jsou ve tmě stejně jako vy. Ptejte se toho, který je světlem světa. Najděte odvahu se mu otevřít, abyste dostali světlo pro nové myšlení a získali potřebný nadhled.

Zvažte, co chtěl asi Karel IV. vyjádřit, když do křížku na vrcholu svatováclavské koruny nechal vložit kousek trnu z Ježíšovy trnové koruny. Karel byl nejmocnějším vládcem v dějinách naší země, ale nespolehal na svou moc. Hodně často se pokorně modlil před Králem nebe a země, před tím, který při největší události lidských dějin, když nás vykoupil svou smrtí na kříži, měl na hlavě symbol potupy, trnovou korunu. Přijal bolest a potupu takovým způsobem, že skrze jeho lásku dostaly výkupnou cenu a otevřely lidstvu nové obzory. Ti, kteří přijali jeho myšlení, se stali nejlepšími budovateli kultury úcty k člověku, pravdy a spravedlnosti, svobody a pokoje v srdci, v rodině i ve světě. Měli odvahu omezit sebe a být solidární s druhými. Takové tvůrce pokoje nazval Ježíš blaženými, šťastnými.

Ano, dnešní slavnost nám nechává silné poselství: Mějte odvahu myslet jinak, než jste zvyklí. Pak můžete všichni přispět k šťastné budoucnosti církve i státu. Všichni můžete zakusit, že Boží království je blízko.

ZEMŘELI

Stanislav Janek zemřel 5. ledna 2023 ve věku nedožitých 85 let. Vzpomíná a o modlitbu prosí jeho bratr William s rodinou.

Pavel Pecháček zemřel 16. ledna 2023. Mnozí lidé znali jeho hlas z vysílání rozhlasových stanic Svobodná Evropa a potom Hlas Ameriky. Pavel Pecháček zemřel v Jižní Karolíně, bylo mu 82 let. Pohřeb bude mít v České republice a potom budou jeho ostatky uloženy do rodinného hrobu v Proseku u Prahy. Prosím o modlitbu za Pavla, Bůh, ať mu dá odpočinutí věčné. Díky Pavle za tvůj hlas, který přinášel tolik naděje v době komunismu. Boží hlas ať tě přivítá v nebeském království.

Fr. Antonín

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

1. leden - V ostravsko-opavské diecézi se otevřela nízkoprahová poradna pro oběti sexuálního zneužívání. Pilotní projekt má posloužit jako vzor pro ostatní diecéze.

5. leden - Na Svatopetrském náměstí byla sloužena zádušní mše za emeritního papeže Benedikta XVI., který zemřel 31. prosince ve věku 95 let. Smuteční obřad, kterému na místě přihlížely desetitisíce věřících, vedl papež František.

15. leden - V Nigérii došlo k další tragédii, kdy se dva katoličtí kněží stali obětí nesmyslného násilí, z toho jeden smrtelně. V neděli brzy ráno v nigerijském státě Niger skupina banditů před svítáním zaútočila na farní sídlo katolického kostela svatého Petra a Pavla v Kafin-Koro v regionu Paikoro. Při útoku zemřel otec Isaac Achi, který působil jako farář. Po příjezdu bezpečnostních složek na místo činu bandité uprchli a zapálili dům, ze kterého otec Achi nedokázal utéct. Neznámí útočníci rovněž postřelili a zranili otce Collinse Omeha, který zůstává v nemocnici, ale jeho léčba probíhá dobře.

17. leden - Rusko obvinilo v Radě bezpečnosti OSN Ukrajinu z bezprecedentního porušování náboženské svobody. Ruský velvyslanec Vasilij Něbenzja v New Yorku řekl, že jeho země nebude před svými hranicemi tolerovat "protikřesťanskou diktaturu". Ukrajina a její západní partneři zase tvrdí, že se Moskva dezinformacemi snaží odvést pozornost od vlastních válečných zločinů.

18. leden - Nejstarší člověk na světě, francouzská řeholnice André Randonová, zemřela ve věku 118 let. Příští měsíc by oslavila 119. narozeniny.

20. leden - Více než 100 000 lidí se sešlo ve Washingtonu na 50. ročníku Pochodu pro život. Jednalo se o první takové shromáždění v USA od přelomového loňského zrušení soudního rozhodnutí v tzv. případu Roe versus Wade z roku 1973. Tento zákon původně zjednodušoval přístup k umělému potratu v celé federaci. Každoroční pořádání Pochodu pro život bylo právě reakcí na něj. Jelikož Nejvyšší soud USA loni padesát let starý výnos zrušil, čímž vrátil potratovou politiku do gesce jednotlivých států, označili organizátoři letošního Pochodu pro život tento ročník za začátek "nové éry". Jeho téma tak tentokrát znělo "Další kroky" a byly vytyčeny budoucí cíle hnutí pro život v zemi.

24. leden - Nejvyšší náboženský představitel Ukrajiny přijeli do Vatikánu, aby informovali papeže o zločinech páchaných ruskými invazory a demaskovali „herezi ruského míru“, informoval arcibiskup Ševčuk. Jak dále připomněl, tato mezináboženská rada, do které patří kromě křesťanských denominací také židé a muslimové, se během války stala silným hlasem občanské společnosti. Při setkání s papežem Františkem chce doložit, že poukazování na zločiny a na zvrácenost pojetí ruského míru není pouhým názorem řeckokatolíků, ale objektivní skutečností, kterou potvrzují zástupci všech církví a náboženských organizací. Arcibiskup Ševčuk zdůraznil, že v ústech ruského agresora prochází slovo mír ďábelskou mutací. Stává se totiž synonymem pro zničení Ukrajiny, uvedl arcibiskup Ševčuk.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V LEDNU 2023

datum	úmysl	dárce
5.2.	Za zemřelého manžela Mojžíra Otýpku a zemřelého otce JUDr. Bohumíra Bunžu	Helena Otýpka
11.2.	Na poděkování Pánu Bohu	
12.2.	Za rodiče Bednářovy	rodina Bláhova
19.2.	Za krajaňskou rodinu	
20.2.	Za zemřelé rodiče Pavlicovy	Božena a Peter Smrčka
26.2.	Za zemřelou Martu Bláhovou a Marii Bohmovou	rodina Bláhova

BLAHOPŘEJEME

v únoru oslaví narozeniny: Helena Weirich 3. února, Libuše Král 7. února, Petr Štec 8. února, Marta Bláhová 10. února, Anna Sikorjak 22. února, Daniela Neyland 25. února, Rev. Jindřich Kotvrda 26. února, Gustav Ulč 26. února, Jarmila Weirich 27. února, Martin Vraštiak 29. února.

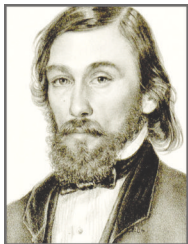
DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Mary Novak, Henrietta Hubata, Jozef a Zelmira Lazar, Jane Brotanek, Nadja Granzotti, Helen Otýpka, Vladimír a Jana Pavlovsky, Eva Fryscak, Tonka Habek, Frank a Jirina Vasek, Josef Bretl, Elen Samek, Alena Zahradka.



CANCIONETA
pěvecký soubor
z Prahy - vystoupí
neděle 19. února
Po mši svaté,
která začíná v
10.30 AM
všichni jsou
srdečně zváni...

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajaňské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>



Narodil sa v rodine evanjelického farára. I keď chcel študovať v Nemecku, z finančných dôvodov musel prijať kňazské miesto. Popri rozsiahlych pastoračných povinnostiach začal vyvíjať činnosť aj na poli cirkevno-politickom a venoval sa osvetovej práci. Vedúca osobnosť slovenského povstania 1848 - 1849. Vydavateľ a redaktor najstaršieho literárneho periodika v Strednej Európe - Slovenských pohľadov, ktoré vychádzajú dodnes ako najstarší stredoeurópsky literárny časopis.

V literatúre sa začal angažovať pod vplyvom Ľudovíta Štúra na lýceu v polovici 30. rokov. Na organizačnom, literárnom a ideovom poli patril k najiniciatívnejším členom spoločnosti československej pri evanjelickom lýceu v Bratislave, neskôr Ústavu reči a literatúry československej. Z pohľadu historického vývinu a potrieb slovenskej spoločnosti ako prvý z bratislavskej skupiny štúrovcov ideovo zdôvodňoval a formuloval myšlienku kmeňovej svojbytnosti Slovákov (1837). Pričinil sa o organizovanie prvých slovenských divadelných predstavení, čitateľských krúžkov, nedeľných škôl, spolkov miernosti. Asistoval pri tvorbe novej spisovnej slovenčiny a organizačne ju presadzoval v almanachu Nitra. V júli 1843 na fare v Hlbokom spolu so Štúrom a Hodžom prijali rozhodnutie uzákoniť novú spisovnú normu, tzv. Štúrovo slovenčinu, ako celonárodný literárny jazyk Slovákov, a to na základe dovtedajšieho stredoslovenského nárečia. Tým sa vytvorili predpoklady pre zjednotenie slovenských evanjelikov a katolíkov na báze nového spisovného jazyka a upevnenia národnej jednoty. Ako prvý uviedol Štúrovo slovenčinu do literárneho života, položil základy slovenskej literárnej historiografie. Do slovenského literárneho uvažovania i do publicistiky vniesol osviežujúcu polemickosť a umenie viesť spor. Zaznamenávame jeho pokus o historický román, ochotu na spoluprácu s Maďarmi. Bol pri vzniku spolku Tatrin, a dlho Štúrovým najlepším priateľom.

V rokoch 1848 - 1849 bol jednou z hlavných postáv slovenského národnorevolučného pohybu, vodcom ľudového národnorevolučného hnutia v podjavorinskom kraji a osnovateľom Nitrianskych žiadostí, ktoré boli základom národnostných a revolučných požiadaviek celonárodného programu mikulášskych Žiadostí slovenského národa.

Politicky sa začal znovu angažovať v zápasoch za uvedenie protestantského patentu z roku 1859 do života. Bol spoluorganizátorom Slovenského národného zhromaždenia v Martine (jún 1861). Zo slovenských politikov najostrejšie vystúpil proti princípom rakúsko-uhorského vyrovnania a národnostného zákona z roku 1868, ktorý začal platiť v Uhorsku. Za sériu článkov Pravdivé slovo a Čomu nás učia dejiny v Pešťbudínskych vedomostiach 1868 - 1869 bol odsúdený a väznený. Na protest proti stupňujúcemu sa národnostnému útlaku Slovákov - po zatvorení slovenských gymnázií a Maticy slovenskej - chcel vydaním almanachu Nitra (1876 - 1877) v češtine obnoviť československú literárnu jednotu, bol to však nereálny, vývinom dávno prekonaný pokus. Jozef Miloslav Hurban uverejňoval svoju tvorbu často pod pseudonymami. J.L. Trenčiansky, Slavomil F. Kořennatý atd.